

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/100/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011408
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125011408.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Valáška a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Milana Straku v trestnej veci vedenej proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom mesto D., t. č. v NOO a ÚVTOS Trenčín, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 9PP/64/2025 zo dňa 13. októbra 2025, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. novembra 2025 v Trenčíne jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. októbra 2025 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 9PP/64/2025 tak, že podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 67 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 415 odsek 1 Trestného poriadku návrh odsúdeného na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietá. Okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že u odsúdeného nie sú dôsledne a kumulatívne splnené všetky tri zákonom stanovené podmienky pre rozhodnutie o podmienenečnom prepustení.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú zahlásil ihneď na verejnom zasadnutí po vyhlásení napadnutého uznesenia a dodatočne ju písomne odôvodnil. V písomnom odôvodnení sťažnosti odsúdený uviedol, že okresný súd nedostatočne posúdil všetky okolnosti týkajúce sa podmienenečného prepustenia, pričom pri posúdení materiálnych podmienok nezohľadnil pomery odsúdeného a jeho rodinné zázemie, jeho celkové správanie vo výkone trestu a možnosť zaradenia sa do spoločnosti s ohľadom na zabezpečenú prácu. Čo sa týka spávania odsúdeného vo výkone trestu, odsúdený vo svojej sťažnosti deklaroval, že jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, je slušný, rešpektuje ústavný poriadok ako aj časový rozvrh dňa, pričom konflikty nevyhľadáva. Odsúdený je pracovne zaradený ako upratovač na AB s voľným pohybom a svoje pracovné povinnosti si plní zodpovedne. Odsúdený k spáchanej trestnej činnosti zaujal kritický postoj, ktorý je a bude nemenný, nakoľko výkon uvedeného trestu ho poučil a veľmi ľutuje spáchané skutky. Odsúdený uviedol, že by bol rád, keby bol podmienenečne prepustený aj z dôvodu, že má fungujúcu rodinu, priateľku a maloleté deti a plnohodnotne sa im chce venovať a starať sa o nich. S priateľkou si založili spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorej sa postupom času začalo dariť, avšak následným nástupom odsúdeného na výkon predmetného trestu došlo k deštrukcii ich spoločnosti, pričom situácia dospela až do štádia exekúcie. So svojou rodinou je odsúdený v pravidelnom telefonickom kontakte. V prípade jeho podmienenečného prepustenia by ihneď mohol nastúpiť do firmy E., v ktorej predtým pracoval a začal by aktívne riešiť vzniknutú situáciu a s ňou spojené dlžoby a plnohodnotne sa venovať rodine. Preto navrhol, aby krajský súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že ho podmienenečne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody, s určením primeranej skúšobnej doby, s nariadením probačného dohľadu nad ním v primeranej dobe a s uložením primeraných obmedzení a povinností.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 04. novembra 2025, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 20. novembra 2025 podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci je prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je dôvodná.

Krajský súd predovšetkým konštatuje, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého boli splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený mal možnosť vyjadriť sa pred súdom prvého stupňa k priebehu doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmieňané prepustenie.

Trestný zákon pri aplikácii hmotnoprávneho inštitútu podmieňaného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje od súdu, aby skúmal, či sú u odsúdeného naplnené nielen formálne, ale aj materiálne podmienky podmieňaného prepustenia. Až splnenie formálnej podmienky (odsúdeným vykonaná potrebná časť uloženého trestu) v kumulácii (spojení) s materiálnymi podmienkami (plnenie povinností odsúdeným a preukázané polepšenie sa v jeho správaní vo výkone trestu a očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život) pri dôslednom zistení skutkového stavu môže vyústiť do právneho záveru súdu, že je možné odsúdeného podmieňane prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby, s prípadne nariadením probačného dohľadu a uložením primeraných povinností a obmedzení na posilnenie jeho účinku.

V posudzovanej veci okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu dňa 08. septembra 2025 (aj so zohľadnením zápočtov, kedy vykonal tri štvrtiny z výmery spoločného a súhrnného trestu uloženého za pokračovací zločin v trestnej veci Okresného súdu Trenčín, pracovisko Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/197/2017) a zároveň rovnako dôvodne vyhodnotil, že ďalšie dve materiálne podmienky, ktoré sú rovnako ako formálna podmienka nevyhnutným predpokladom na zákonné rozhodnutie súdu o podmieňanom prepustení odsúdeného na slobodu s určením primeranej skúšobnej doby, dôsledne u odsúdeného splnené nie sú.

Podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je skutočne mimoriadny procesný inštitút, ktorým sa iba v odôvodnených prípadoch a po náležitom kumulatívnom splnení všetkých troch zákonných podmienok zasiahne do rozhodnutia súdu o uloženom treste odňatia slobody tak, že u odsúdenej osoby už nie je nevyhnutné pôsobiť v pozitívnom smere bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody, ale odsúdenému sa poskytne príležitosť na slobode, za istých zákonných a súdom určených podmienok preukázať, že vie viesť riadny život občana, predovšetkým bez páchania ďalšej trestnej činnosti.

Aj podľa názoru krajského súdu možno u odsúdeného splnenie oboch materiálnych podmienok konštatovať nanajvýš iba v čiastočnej forme. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne a dôvodne vyhodnotil splnenie oboch materiálnych podmienok nanajvýš v čiastočnej forme, nakoľko hoci pôsobenie odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody bolo z tohto hľadiska pozitívne, pričom správanie, vystupovanie, dodržiavanie ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa bolo zo strany odsúdeného na požadovanej úrovni, problém krajský súd vzhliadol v nazeraní odsúdeného na trestnú činnosť. Ako vyplýva z obsahu predloženého písomného hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti sa javí ako formálne kritický, bez skutočnej sebareflexie a empatie voči poškodeným. Odsúdený ľútosť smeruje najmä vo vzťahu k dôsledkom, ktoré ním spáchaná trestná činnosť mala na neho samého – teda na obmedzenie osobnej slobody, ušlý zisk z podnikania, či na dopady na jeho rodinu. Síce ide o odsúdeného s verbálne kritickým postojom k spáchanej trestnej činnosti, avšak krajský súd konštatuje, že u odsúdeného absentuje úprimné uvedomenie si závažnosti svojho konania voči poškodeným a zodpovednosť za spôsobené škody, v dôsledku čoho vyjadrenia odsúdeného vyznievajú skôr povrchno a účelovo, čo oslabuje dôveru súdu v jeho skutočnú vnútornú zmenu a schopnosť viesť riadny život po prípadnom podmieňanom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Počas výkonu trestu odňatia slobody sa disciplinárneho previnenia nedopustil, disciplinárne odmenený taktiež nebol. Síce má odsúdený dostatočné sociálne zázemie (rodinu – partnerku, maloleté deti a prísľub zamestnania), tak tieto skutočnosti nepovažuje krajský súd za dostatočné pre rozhodnutie o podmieňanom prepustení,

pretože aj pred samotným súčasným výkonom trestu mal odsúdený rodinu a prácu, nebola to však pre neho dostatočná motivácia a aj napriek tomu sa dopúšťal ďalšej trestnej činnosti, a to hoci už bol v minulosti opakovane súdne trestaný. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne a dôvodne poukázal na predchádzajúce odsúdenia, keď skonštatoval, že odsúdený bol v minulosti opakovane súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť. Predchádzajúci spôsob života odsúdeného nedáva tak pre krajský súd dostatočnú záruku, že jeho protiprávne konanie sa už nebude opakovať. Resocializačnú prognózu riaditeľ ústavu vyhodnotil ako menej priaznivú na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Odsúdený tak spôsobom svojho života nepreukázal, že je schopný na slobode viesť riadny život. Nebol schopný rešpektovať

v minulosti zákon, a to ani po opakovanom uložení príslušných trestných sankcií, kedy mu bola daná opakovaná možnosť napraviť sa, poučiť sa a preukázať, že je schopný žiť riadnym spôsobom života. Krajský súd preto nemá dôvod očakávať, že v prípade jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody by to bolo inak a viedol by riadny život. Jeho prepustením by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestnej činnosti. Krajský súd pri tom prihliadal aj na povahu spáchanej trestnej činnosti, za ktorú si aktuálne vykonáva trest odňatia slobody. Záverom krajský súd konštatuje, že jeho náprava doposiaľ dovŕšená nie je a je nutné v nej pokračovať

v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

S poukazom na to, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a sťažnostného súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože tieto konania z hľadiska predmetu tvoria jeden celok, krajský súd na ďalšie vecne správne závery súdu prvého stupňa odkazuje, keďže sa s nimi bezvýhradne stotožňuje.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, že nedôvodnú sťažnosť odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.